

TOPONÍMIA DELS POBLES VALENCIANS

MISLATA

L'HORTA

AJUNTAMENT
DE MISLATA

ACADÈMIA VALENCIANA DE LA LLENGUA

SECCIÓ D'ONOMÀSTICA

COORDINACIÓ I GESTIÓ

Unitat de Recursos Tecnicolingüístics

RECULL I TEXT

Jordi Alvir i Ballester

amb la col·laboració de l'Oficina de
Promoció del Valencià de l'Ajuntament de Mislata

DISSENY

Vicent Almar

MAQUETACIÓ I GRAFISME

Guillermo Tomás Lull

© Acadèmia Valenciana de la Llengua

Col·lecció: Onomàstica

Sèrie: Toponímia dels Pobles Valencians
Mislata, 143

Editat per: Publicacions de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua
Av. de la Constitució, 284
46019 València
Tel.: 96 387 40 23
Adreça electrònica: avl@gva.es

Amb la col·laboració de l'Ajuntament de Mislata

ISBN: 978-84-482-5152-9

Depòsit legal: V-900-2010

Impressió: Gràfiques Vimar, SL

www.avl.gva.es

MISLATA

Mislata és un municipi de la comarca de l'Horta Sud. Està situat en el marge dret del llit vell del riu Túria, vora l'assut de la séquia de Rovella; té una superfície de 2,1 km². Limita al nord i a l'est amb el terme de València; al sud, amb el de Xirivella, i a l'oest, amb el de Quart de Poblet. Per la banda de ponent, talla el terme el nou llit del Túria, que ocupa 300 fanecades de l'horta de Mislata.

En poques dècades Mislata ha passat de ser una població menuda i agrícola a formar part de la perifèria de la ciutat de València. Pràcticament, tota la superfície del terme municipal és urbana. Els nuclis històrics de Mislata eren tres: el centrat al voltant de l'església de la Mare de Déu dels Àngels, el de la Moreria i el caseriu de la Creu Coberta, en la fita amb València.

La construcció de la carretera de Madrid en el segle XIX impulsà el creixement urbà al llarg de la nova via (carrer de Sant Antoni). Però la forta allau migratòria, que va tindre lloc entre 1950 i 1970, incrementà l'espai urbà cap al sud, en direcció al camí Vell de Xirivella i la carretera de Montroi. La supressió del ferrocarril de Lliria a causa del Pla Sud i l'increment de la població facilità la construcció de nous habitatges en les partides del Salt, dels Horts i de l'Almassil; la conseqüència va ser la desaparició de l'horta al sud del terme.

En este procés Mislata ha passat d'una població de 1.411 habitants l'any 1900 a 43.756, en l'actualitat. En la partida del Quint, vora el riu vell, es troben les últimes fanecades conreades de Mislata.

Anteriorment, tot el terme era de regadiu: la séquia de Benàger regava unes poques fanecades en la fita amb el terme de Xirivella; la de Favara, alguns camps situats entre la séquia i el llit del Túria, i la de Mislata, mitjançant diverses derivacions com el braç dels Moros, el dels Francs, el dels Horts, el de Quart..., la resta de l'horta.

Actualment és impossible reconèixer el traçat de la séquia de Mislata; uns braços recorren soterrats i uns altres o bé han desaparegut pel creixement urbanístic, o bé han canviat el curs afectats per la construcció del Pla Sud. En el molí fariner de Cabot, desaparegut amb l'arribada del riu Nou, es partien els principals cabals de la séquia mare. Abans, del molí exia, per la banda de la dreta, el braç de Xirivella i per la de l'esquerra, el braç dels Horts. Passat el molí i dividides les aigües entre el braç de Vara de Quart i el d'Andarella, la séquia perdia el seu nom.

L'etimologia del topònim *Mislata* no està clara; encara que alguns autors parlen d'un origen àrab a partir de la forma *Manzil Ata*, uns altres pensen

més aïna en una pervivència mossàrab, relacionada amb un altre topònim conegut i pròxim: *Mestalla*.

En temps dels àrabs degué ser una alqueria important per les nombroses donacions de terres i un molí que el rei Jaume I féu als seus cavallers. El primer senyor de Mislata fou Pere Boil; després el senyoriu passà als Ximénez d'Urrea, que després, el 1508 es convertiren en comtes d'Aranda. L'any 1744, quan encara estava el primitiu castell senyorial en el barri de la Moreria, el comte d'Aranda vengué el senyoriu de Mislata a Mateu Cebrià i Aguilar, comerciant de Gandia, que vinculà el senyoriu i es titulà baró de Mislata i la Moreria. Este senyoriu passà als Ferrers, als Arramendia i darrerament als Musoles, barons de Campo Olivar. L'actual baró és Balbino Musoles i Frígola.

El 1609 Mislata tenia 45 focs de cristians i 40 de moriscs i pertanyia a la jurisdicció de l'església de Sant Nicolau de València; l'any 1535 es va convertir en parròquia independent sota l'advocació de la Mare de Déu dels Àngels. L'actual església, construïda sobre el solar de l'anterior, data del segle XVIII.

A principi del segle XVII, al voltant de la creu medieval de Mislata, en la fita i molló del terme de València, és construït un caseriu denominat *Cerdanet* pel nom del seu propietari, misser Cerdan de Tallada. La Creu, coberta per un casalici recentment restaurat, es conserva en una reduïda plaça.

HIDROGRAFIA I PARTIDES

Hidrografia

Andarella Dreta
Andarella Esquerra
Braç de la Llosa
Braç de Quart
Braç del Regatxo
Braç dels Flares
Braç dels Francs
Braç dels Moros

Pou del Quint
Riu Nou del Túria
Riu Vell del Túria
Séquia de Favara
Séquia de Mislata
Séquia de Rovella
Séquia de Samarra

Partides

el Quint
el Regatxo
el Riu
el Salt

els Francs
els Horts
l'Almassil
la Canaleta

PRESENCIA HUMANA

Poblament

Barri de l'Almassil
Barri de la Moreria
Barri del Quint

Barri del Regatxo
Barri Nou
Mislata

Vies de comunicació

Camí de Favara
Camí de la Caldera
Camí del Molí del Sol
Camí del Quint

Camí Vell de Xirivella
Carretera de Quart
Ferrocarriil València-Riba-roja

Altres llocs d'interés

Cementeri
Creu de Mislata
Fàbrica

Instal·lacions esportives
Parc de la Canaleta
Piròtècnia

Hidrografia i partides

TERME DE QUART DE POBLET

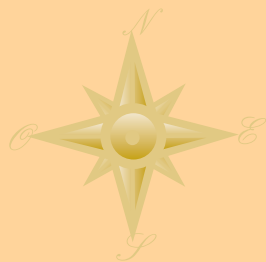
TERME DE VALÈNCIA

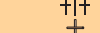
TERME DE VALÈNCIA

TERME DE XIRIVELLA

Presència humana

- Capital de municipi
- Barri
- Carretera
- Camí
- Ferrocarril
- Fàbrica, taller
- Instal·lacions esportives
- Pou
- Àrea recreativa
- Cementeri
- Creu

TERME DE QUART DE POBLET

TERME DE VALÈNCIA

TERME DE VALÈNCIA

TERME DE XIRIVELLA